

INTERNATIONALE BESTSELLERAUTEUR

ELÍSABET BENAVENT

Valeria

DATERS & HATERS

FEELGOOD

1

VAKANTIE

Buiten, op het balkon van het hotel in Gandia, stak ik een sigaret op. Ik had net gedoucht en voelde me helemaal zen. Ik keek naar de omhoog kringelende rook en vond het hoog tijd om te stoppen met roken. Dan zou ik tegelijkertijd aardig wat geld besparen. Maar toen nam ik een enorme trek van mijn sigaret, die ik bijna tot in mijn tenen voelde. Weer smeed ik een goed voorneemen overboord: het begon een gewoonte te worden.

Ik leunde over de balustrade en wenste hardgrondig niet te hoeven terugkeren naar de dagelijkse routine. De maan wierp schitteringen op de golven, de zee was kalm en alles was mooi. Er waren geen zorgen, niets dan geluk. Ik was er nog niet aan toe om het hoofd te bieden aan wat me te wachten stond.

In eerste instantie vond iedereen deze vakantie een slecht idee. Tien dagen in mijn eentje doorbrengen na alles wat er was overgefallen stond garant voor een depressie. En zoals de zaken ervoor stonden was het beter niet te veel te piekeren. Ik was verliefd geworden op een foute man en had mijn huwelijk naar de knoppen geholpen. Ik had er waarschijnlijk beter aan gedaan eerst goed na te denken voordat ik alle schepen achter me verbrandde.

Maar tegen alle verwachtingen in had het alleen zijn me bijzonder goedgedaan, vanaf het eerste moment dat ik in de trein was gestapt. Want diep in mijn hart had ik geen spijt van mijn beslis-

singen. Ik had het wellicht een beetje eleganter moeten aanpakken, maar als ik alles over moest doen, zou ik precies hetzelfde hebben gedaan, alleen in een andere volgorde.

Natuurlijk zaten er in mijn bagage ook nog een paar kwesties die het overdenken waard waren. Zoals Victor. Victor die constant in mijn gedachten zat en geen plaats bood aan iets anders. *Ik wacht op je telefoontje, Valeria, maar niet voor eeuwig.* Ik droomde er zelfs over, en in mijn dromen belde ik natuurlijk altijd op het verkeerde moment.

Sinds onze laatste kus bij de deur van zijn bureau had ik niets meer van hem gehoord, en ook al was ik best trots dat ik afstand van hem had weten te houden, ik pijnigde toch mijn hersenen of het nog iets kon worden tussen ons of dat het hierbij zou blijven.

Victor! Zodra mijn gedachten afdwaalden naar zijn naakte lichaam op het mijne, en hoe hij me had laten kreunen van genot, trok er een rilling door me heen. Victor had die macht over me, hij bedwelmde me. En niet alleen in bed. Maar tegelijkertijd zadelde dat verlangen naar hem me met een enorm schuldgevoel op. Ik was verdorie net weg bij mijn man.

Adrián had me wel een paar keer gebeld om te vragen hoe het met me ging en wanneer mijn boek zou verschijnen.

Tja... mijn boek. Dat boek waarin ik mijn eigen avonturen en die van mijn vriendinnen beschreef. Dat boek zou nogal wat te weegbrengen. Heel wat mensen zouden zich erin herkennen, en daar waren ze niet echt op bedacht! Maar het kon maar beter goed verkopen, want sinds Adrián vertrokken was, moest ik het financieel in mijn eentje zien te redden. En daarnaast: zou Adrián begrip hebben voor het feit dat ik ons hele hebben en houwen blootlegde voor het oog van het lezerspubliek? Ik had op zijn verzoek niet zijn echte naam gebruikt, maar het was overduidelijk voor iedereen die ons kende.

José, mijn uitgever, had me op de dag dat ik op vakantie ging gebeld met de mededeling dat was besloten het boek zo snel mo-

gelijk uit te brengen. De opmaak was al klaar en de tekst lag nu ter correctie. En dat allemaal binnen een paar weken. Ongelooflijk.

Ik had alles uit handen gegeven aan de uitgeverij en probeerde me er zo goed als mogelijk was niet mee te bemoeien. Alles over mijn leven uit de doeken doen in een boek... Ik moest wel gestoord zijn!

Opnieuw dacht ik aan Victor. Ik wist niet eens zeker of hij langer dan een dag op me zou wachten. Misschien stond hij op hetzelfde moment met een of andere knappe griet in een portiek te zoenen. Of erger. Misschien was hij op zoek gegaan in zijn voorraad 'vaste vriendinnen', die hij voor mij had laten vallen, en lag hij nu een van hen te neuken, kreunend en met de zweetpareltjes op zijn rug. Nee, zeg, bewaar me! Niet met een van die meiden, maar met mij! Met mij!

Victor was de zonde zo waard. Maar... ik moest wachten, ik mocht niet te gretig zijn.

Ik sloot mijn ogen en dacht terug aan hoe hij met zijn tong mijn hele lichaam verkende.

Ik had overwogen hem tijdens mijn vakantie een kort berichtje te sturen, gewoon puur uit beleefdheid. Maar hij zou mijn bedoeling meteen doorhebben. Nu ik weer single was, was ik bang dat hij geen interesse meer in me zou hebben. Het is altijd hetzelfde liedje: zodra alles mogelijk is, vliegt het verlangen het raam uit. Hij had nou niet bepaald enthousiast gereageerd toen ik hem vertelde dat ik weg was bij Adrián. In ieder geval verre van hoe het er in romantische films aan toegaat: de held laat alles vallen om zijn beminde in zijn armen te sluiten. Romantische muziek op de achtergrond en het schouwspel vindt plaats op een wit zandstrand. Niets staat echter verder af van de werkelijkheid. In het echte leven was het een stuk minder cool.

Als ik al iets over hem te weten wilde komen, zonder de eerste stap te zetten, was het natuurlijk het makkelijkst om het gewoon aan Lola te vragen. Zij zag hem vaak genoeg. Maar ik wilde niet

dat zij erachter zou komen dat ik zo verkikkerd op hem was. Het beslissende moment om alles op te biechten kwam steeds dichterbij. Maar ik was er nog niet aan toe. Zodra het boek echter zou uitkomen, zou Lola sowieso alles te weten komen. Daar keek ik niet bepaald naar uit, maar dat is nu eenmaal wat er gebeurt als je je seksuele avonturen aan de grote klok hangt.

In een reflex sloeg ik mijn handen voor mijn gezicht toen ik dacht aan de reacties van al mijn kennissen zodra ze het zouden lezen. Bij mijn ouders thuis zou het boek niet eens de deur in komen. En als ik nou eens een pseudoniem zou nemen? Te laat. Had ik maar niet zo nodig voor een onafhankelijke vrouw moeten willen doorgaan...

Mijn mobieltje op het nachtkastje maakte het geluid van een binnenkomend bericht. Ik nam nog een trekje van mijn sigaret en vroeg me af van wie het zou zijn. Twee dagen geleden had ik Lola nog gesproken; een week terug had ik gebeld met Nerea en met Carmen. En vanochtend had ik mijn moeder en mijn zus nog aan de lijn gehad om die laatste te vragen hoe haar zwangerschap verliep. Iets later op de middag had Adrián gebeld, die een bericht op mijn voicemail had ingesproken met het verzoek hem terug te bellen. Hij wist niet eens dat ik een paar dagen weg was.

En als het nou eens van Victor was? Dat zou mijn avond volledig goedmaken. En mijn nacht. Ik zou in topvorm terugkeren. Nou ja... het hing natuurlijk wel af van de inhoud van het bericht.

Ik maakte de sigarettenpeuk uit en probeerde zo kalm mogelijk terug mijn hotelkamer in te lopen: misschien was het gewoon een bericht van de telefoonprovider met de laatste rekening. Ik haalde diep adem voordat ik de telefoon van het nachtkastje pakte en... daar stond het, zwart-op-wit: *Ik weet heus wel dat we hebben afgesproken dat jij als eerste zou bellen, maar... ik wilde je alleen laten weten dat ik blij hopen dat je een dezer dagen zomaar op de stoep zult staan. Ergens denk ik dat je dat zult doen. Mijn bed en ik missen je. Victor.*

Ik las het wel tien keer. Als nieuwkomer op het gebied van flirten wilde ik dolgraag weten wat er schuilging achter ieder woord, iedere zin. Gefrustreerd moest ik toegeven dat Victor ondoordringend bleef. Oké dan, hij miste me blijkbaar, maar alleen in zijn bed? Wanneer was dus het juiste moment om weer in zijn leven op te duiken? Wat bedoelde hij nou eigenlijk echt met dat bericht?

Single zijn is behoorlijk vermoeiend!

Mijn gedachten dwaalden weer af. Naar mijn boek en naar Victor... o, nee, wat een ellende. Waarom had ik in godsnaam mijn dagboek aan de uitgeverij verkocht? Alles stond erin, mijn meest intieme gedachten en alles wat Victor bij me had losgemaakt. Toe maar, Victor, lees het maar, tot de laatste regel! Opnieuw verborg ik mijn gezicht in mijn handen.